

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 12. mai 2016
(OR. en)

8831/16

DEVGEN 89
ACP 67
RELEX 378

MENETLUSTE TULEMUS

Saatja:	Nõukogu peasekretariaat
Kuupäev:	12. mai 2016
Saaja:	Delegatsioonid
Eelmise dok nr:	8554/16
Teema:	Ühise kavandamise tõhustamine – Nõukogu järeldused (12. mai 2016)

1. Delegatsioonidele edastatakse lisas 12. mail 2016 toimunud nõukogu 3462. istungil vastu võetud nõukogu järeldused ühise kavandamise tõhustamise kohta.

Nõukogu järeldused ühise kavandamise tõhustamise kohta**Edusammud ja probleemid**

1. Nõukogu tervitab ELi ja selle liikmesriikide edusamme välisabi ühise kavandamise valdkonnas. Ühise kavandamise elluviimisega aitavad EL ja selle liikmesriigid ühiselt kaasa ülemaailmsel ja ELi tasandil võetud poliitiliste kohustuste täitmisele¹. Sellega seoses tuletab nõukogu meelde oma järeldusi, mis käsitlevad ELi ühist seisukohta abi tõhususe neljandal kõrgetasemelisel foorumil,² millega luuakse raamistik ühisele mitmeaastasele kavandamisele, oma järeldusi Euroopa naabruspoliitika läbivaatamise kohta,³ milles rõhutatakse liikmesriikide täieliku osalemise vajadust Euroopa naabruspoliitikas ja teistes piirkondades, ning oma järeldusi „Muutuste kava ELi arengupoliitika mõju suurendamiseks“⁴.
2. EL ja selle liikmesriigid on pühendunud partnerriikide kindlale toetamisele säästva arengu tegevuskava 2030 elluviimiseks ning tunnistavad ühise kavandamise meetodi väärtust, eelkõige koordineeritud ja strateegiliste ELi meetmete tugevdamise jaoks. Ühine kavandamine annab nõuetekohase rakendamise puhul konkreetseid võimalusi poliitikavaldkondade arengusidususe toetamiseks.

¹ Busanis 2011. aasta detsembris toimunud abi tõhususe neljas kõrgetasemeline foorum, Euroopa arengukonsensus, muutuste kava ning ühisteatis teemal „Euroopa naabruspoliitika läbivaatamine“.

² 16773/11.

³ 8087/15.

⁴ 9369/12.

3. Ühine kavandamine on alates 2011. aastast olnud suunatud 55 partnerriigile, kusjuures praeguseks on kehtestatud või on viimistlemisel 25 ELi ühise koostöö strateegiat. Ühine kavandamine võib suurendada ELi ja selle liikmesriikide välisabi tõhusust, sidusust, läbipaistvust, prognoositavust ja nähtavust. Ühise kavandamise rakendamine riigi tasandil võib aidata kaasa tõhusamale tööjaotusele ja abi killustatuse vähendamisele.
4. Ühine kavandamine võib samuti olla tõhus vahend ELi koordineerimise suurendamiseks riigi ja sektori tasandil ning võib tugevdada koordineeritud poliitikadialoogi ning ühist analüüsimist, teabe jagamist, ühise rakendamise algatusi, ühist järelevalvet ja ühist hindamist. Siiski on veel jäänud lahendamist vajavaid probleeme. Mõnel juhul on tehingukulud endiselt suured. Võimaluse korral tuleks parandada kavandamistsüklite sünkroniseerimist ELi partnerite ja abi saavate riikide vahel. Edu võtmeks on kõikide osaliste kindel pühendumus nii riikide tasandil kui ka ELi pealinnades.

Ühise kavandamise tugevdamine ja laiendamine

5. Ühist kavandamist tuleks edendada ja tugevdada, säilitades samas selle vabatahtlikkuse, paindlikkuse, kaasavuse ning riigi oludele kohandatavuse, võimaldades ELi ja liikmeriikide kavandamise dokumentide asendamist ELi ühise kavandamise dokumentidega. Riikide puhul, kus ühine kavandamine ei ole veel alanud, kutsub nõukogu komisjoni talitusi ja Euroopa välisteenistust üles hindama liikmesriikide missioonide potentsiaali ühise kavandamise ja tegevuskava väljatöötamise jaoks. Selles protsessis on esmatähtis partnerriikide kaasamine, aproprieerimine, ja isevastutus. Ühine kavandamine peaks lähtuma partnerriikide arengustrateegiast.
6. Nõukogu tunnistab ühise kavandamise võimalikku lisaväärtust seoses tegevuse dubleerimise vältimise ja tehingukulude vähendamisega (sealhulgas partnerriikide jaoks) ning ELi koordineerimise ja ELi nähtavuse täiendava suurendamisega. Kõnealune protsess peaks vastama ELi ja liikmesriikide nõuetele ning peaks olema kooskõlas partnerriikide arenguprioriteetidega.

7. Nõukogu rõhutab ühise kavandamise laiendamise kasulikkust, muu hulgas ebakindlates olukordades ja konfliktidest mõjutatud riikides, samuti ennetamise ja konfliktijärgsete olukordade kontekstis. Sellega seoses tuleb nõukogu meelde oma järeldusi⁵ ELi tervikliku lähenemisviisi kohta, märkides, et tervikliku lähenemisviisi lähtepunktiks peab olema varajane, koordineeritud ja ühine analüüs. See annab strateegilise aluse ELi konfliktitundlikule programmitööle. See aitab ka kaasa uuele kokkuleppele tegevuse kohta ebakindlates riikides. Nõukogu kutsub samuti komisjoni talitusi ja Euroopa välisteenistust üles uurima seda, kuidas ühine kavandamine saaks aidata kaasa üleminekuriikide sissetulekutaseme suurendamisele, osana välisabist kaugemale minevatest ulatuslikumatest suhetest.

Edasine tegevus

8. Peale selle leiab nõukogu, et ELi ja liikmesriikide uuenenud jõupingutused ja pühendumus on vajalikud selleks, et ühine kavandamine saaks tuua täielikult kasu, eelkõige riikides, kus asjaosalised on tunnistanud selle potentsiaali saada eelistatavaks lähenemisviisiks. EL ja liikmesriigid peaksid pakkuma poliitilist ja tehnilist toetust, et tagada piisav suutlikkus nii kohalikul kui ka peakorteril tasandil. Ühises kavandamises tuleks võtta arvesse ELi ja liikmesriikide temaatilisi ja valdkondlikke algatusi, samuti valdkonnaüleseid poliitikaid, eelkõige inimõiguste, soolise võrdõiguslikkuse, hea valitsemistava ja kodanikuühiskonna valdkonnas.
9. Kooskõlas ELi tervikliku lähenemisviisiga tuleks ühise kavandamise dokumente edasi arendada, et need hõlmaksid selliseid strateegilisi teemasid nagu ränne, kliimamuutused, ebakindlus, julgeolek ja demokraatia. Nõukogu jääb ootama ELi tervikliku lähenemisviisi tegevuskava jätkuvat rakendamist ning nõuab ELi meetmete paremat kooskõlastamist ja ühtlustamist, muu hulgas ühise kavandamise kaudu. Usaldusfondide tegevuses tuleks võtta arvesse ka ühise kavandamise mõõdet.

⁵ 9644/14.

10. Jõupingutused killustatuse vähendamiseks ning ELi ja liikmesriikide vahelise ühtluse ja sünergia edendamiseks peaksid samuti olema rakendamisetapi osa. Sellest tulenevalt kutsub nõukogu komisjoni talitusi ja Euroopa välisteenistust üles jätkama ELi ja liikmesriikide rahastatud ühise rakendamise tegevuste edendamist, mis samuti aitab kaasa ELi ja selle liikmesriikide nähtavuse suurendamisele kohapeal, näiteks kaasrahastamise ja delegeeritud koostöö kaudu, pöörates erilist tähelepanu arenguvaldkonna osalistele EList ja liikmesriikidest. Samuti tuleks ühise kavandamise raames innustada liikmesriikide arenguvaldkonna osaliste vahelist koostööd.
11. Nõukogu innustab ELi ja liikmesriike tugevdama oma jõupingutusi ühise kavandamise alase teadlikkuse suurendamiseks partnerriikide valitsustes ja teistes sidusrühmades, et edendada ja innustada isevastutuse võtmist ja kooskõla õigeaegsete konsultatsioonide ja dialoogi kaudu. Ühine kavandamine peaks jääma avatuks ka teistele abiandjatele, kui ELi ja liikmesriikide esindused seda riigi tasandil asjakohaseks peavad.
12. Nõukogu kutsub Euroopa välisteenistust ja komisjoni talitusi üles andma ELi ühise kavandamise protsesside kohta korrapäraselt tagasisidet ning jääb ootama käimasolevat arengukoostöö ELi ühise kavandamise protsessi hindamist, selle tulemusi ja soovitusi, mis võivad olla määrava tähtsusega ühise kavandamise protsesside ja menetluste parandamiseks ning anda suuniseid edasiseks tööks. Nõukogu kutsub samuti Euroopa välisteenistust ja komisjoni talitusi üles edendama ühise kavandamise valdkonnas tehtavat tööd, pidades muu hulgas silmas tulevase ELi üldise strateegia suuniseid, muudetud naabruspoliitikat ja ELi arengupoliitika mis tahes tulevasi muudatusi.